

Estrup om, at i mit eget oplæg til denne debat gjorde jeg meget ud af den kritiske dialog. Det er den, vi går ind for, men vi ønsker, at den føres – og det var vi enige om – med streg under kritisk og langt mere offentligt, så den altså kan blive en hjælp til de kredse i Tyrkiet, som vil lave tingene om, og det er den ikke, hvis den bare føres mellem regeringerne bag lukkede døre. Der må også komme nogle klare erklæringer fra vores egen regering, hvor den kritisk fremfører synspunkter om forholdene i Tyrkiet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Der står »at undgå«. Jeg ved ikke, om det kan hjælpe hr. Estrup.

Derudover vil jeg sige, at når vi ønsker bistanden til Tyrkiet indstillet, er det ikke for at isolere Tyrkiet og heller ikke for at spare penge. Tværtimod er det for at bruge de penge og måske endda endnu flere penge til projekter i Tyrkiet, som kan fremme demokrati og menneskerettigheder, f.eks. opbygning af kurdiske landsbyer. Og i den forstand er vi fuldstændigt på linje med det, som Europa-Parlamentet har vedtaget i forbindelse med toldunionsaftalen, hvor det netop understreger, at de penge kun kan komme til udbetaling til den type projekter.

Jeg må sige til hr. Estrup, at det her ikke er et ønske om at isolere den tyrkiske befolkning, men det tyrkiske regime, og det står vi ved.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Af og til viser debatten, hvad der kunne have været fornuftigt at skrive, for begge parter bliver klogere. Jeg synes også, dette måske viser lidt om, at hvis der havde været lidt mere tætte forhandlinger og kontakter på forhånd, og hvis man havde lagt op til en dagsorden, der var lidt mere konstruktiv, kunne det være, at det havde været nemmere at forene hele salen. Jeg tror nemlig egentlig ikke, at der er store reelle forskelle i vores syn på, hvad vi vil i relation til Tyrkiet, men det kan selvfølgelig altid være svært i en konkret debat at få skabt den forståelse på forhånd.

Jeg tager til efterretning og er glad for de bemærkninger, hr. Søren Søndergaard gjorde om, hvad man ville med den indsats, men det havde været godt, at det havde stået der.

Annette Just (FP):

Lad mig gøre det helt klart: Fremskridtspartiet går ikke ind for, at Danmark eller noget andet land skal blande sig i andre nationers interne anliggender. Når det er sagt, vil Fremskridtspartiet også sige lige så klart og tydeligt, at vi ikke kan tolerere hverken terrorisme eller overtrædelse af menneskerettighederne, som vi ser det i Tyrkiet.

Fremskridtspartiet mener ikke, at Danmark skal være de eneste til at slå højt på tromme og sige, at det må de ikke gøre, for er vi da så rene i Danmark, og har vi totalt rent mel i posen? Jeg tvivler en anelse. Der er mange beviser på det modsatte.

Vi skal bestemt heller ikke forgyldte Tyrkiet og sige: Hvor er de dygtige, for de overtræder menneskerettighederne, og myndighederne er ikke, som de burde være! Det er vi alle sammen enige om.

Hvordan kan vi så gøre det? Vi kan kun gøre noget i de internationale fora, både Tyrkiet og Danmark er med i, og jeg er lige ved at sige, at det gælder alle lande. Her tænker jeg selvfølgelig på, at vi gennem NATO kan presse vores NATO-partner Tyrkiet hårdt, når vi gør det sammen med de andre nationer. I virkeligheden synes jeg, det havde været mere heldigt, hvis vi havde haft denne diskussion, efter at vi havde vidst lidt mere om, hvad den amerikanske udenrigsminister mente med sine udtalelser, og hvordan det rent faktisk vil gå i løbet af det næste halve år.

Jeg tror på, at NATO vil være et af de fora, der vil være i stand til at lægge pres på nationen Tyrkiet for at få den til at respektere, at alle dens borgere ikke blot er tyrkere, men også skal have frihed til at have deres eget sprog og være fri for den tortur og de brud på menneskerettigheder, som der rent faktisk foregår. Jeg mener, at der i Europarådet gøres en hel del, men lad os også være en lille smule ærlige og indrømme, at der er meget snak og ikke så forfærdelig meget handling bag.

I EU har vi gjort det, og det er et stort flertal i Folketinget også enig i, at vi har sagt ja til at genoptage associeringsaftalen og på den måde lægge økonomisk pres på Tyrkiet, for at det skal prøve at overholde menneskerettighederne. Jeg siger prøve, fordi udenrigsministeren så fint forklarede, hvor vanskeligt det i virkeligheden indimellem er for regeringen. Den kan fremsætte forslag, og så bliver de alligevel ikke debatteret seriøst, den kan fremsætte forslag og ikke